

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7843

гр. София, 07.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **9073** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], със седалище [населено място], чрез К. П. от САК срещу Заповед № РА-18-82 от 12.08.2022г. на Главния архитект на СО, с която е наредено на жалбоподателя да премахне незаконно поставения преместваем обект „Павилион за продажба на кафе и бързи закуски“, разположен до „Клетка –маймуни 1“ на територията на ОП „Зоологическа градина – С.“ за „Група-1, обект-1“ с площ 9 кв.м. с административен адрес [населено място], [улица],[жк].

Съдът е оставил без движение така подадената жалба за изправяне на нередовности и в частност – заплащане на дължимата държавна такса от 50 лева по делото и депозиране на платежен документ по делото.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, при следните съображения: Счита, че последното би могло да му причини значителна или труднопоправима вреда, изразяваща се в прекратяване на трудовите правоотношения с лицата, които са наети на трудово правоотношение за работа в обекта, от което ще последва и задължение за изплащане на обезщетения. Сочи още, че в обекта се съхраняват стоки, които подлежат на бърза развала, които са в голям обем и не могат да бъдат преместени или съхранени другаде. Сочи като вреда и невъзможността на посетителите на зоопарка да бъдат предлагани храна и напитки. Последното счита, че би му причинило репутационни щети, които ще се отразят на последващо предлагане на услугите и стоките му.

На следващо място сочи, че проектът за изработване на павилиона е на СО , която го е предоставила безвъзмездно, като е спорно доколко може да се ползва на друго място в рамките на останалите конкурси на СО, тъй като е типов проект за парково пространство.

Моли за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на

заповедта.

Съдът намира така подадената молба за допустима по реда на чл. 166 от АПК, но за неоснователна, предвид следното:

Специалната разпоредба на чл. 217, ал. 1 от ЗУТ изчерпателно изброява случаите, в които жалбите срещу определена категория индивидуални административни актове по ЗУТ не спират изпълнението им. Процесната заповед е издадена на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ и попада в нормата на чл. 217, ал. 1, т. 11 от ЗУТ, като в чл. 217, ал. 2 от ЗУТ е предвидена възможност съдът, при направено изрично искане, да спре изпълнението на този вид административни актове. Когато законът изрично разпорежда предварително изпълнение на даден акт, той презумира наличието на една, повече или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 от АПК за защита на обществения интерес, приложими в случаите, когато предварителното изпълнение се допуска от административния орган. Ето защо, при преценката на основателността на направеното искане по чл. 217, ал. 2 от ЗУТ, съдът по аргумент за противното следва да установи липсата на основание по чл. 60 от АПК, за да отмени допуснатото по закон предварително изпълнение.

В тежест на жалбоподателя е в това производство да докаже, че от изпълнението на заповедта ще му бъде причинена значителна или трудно поправима вреда.

Заявените вреди, на първо място следва да бъдат доказани, което не се установява по настоящото дело, а на следващо – следва да са противопоставими на презумцията на закона, допуснала предварително изпълнение на актове от този тип, т.е. на предпоставките по чл. 60 от АПК.

Заявените вреди следва да са и значително или труднопоправими, което отново е в тежест да бъде доказано от молителя за спиране на изпълнението, съответно жалбоподател.

В процесния случай заявените вреди са свързани с финансови разходи, които биха настъпили в правната сфера на жалбоподателя, като обезщетение на работниците, полагащи труд в обекта след прекратяване на правоотношенията им, средства за пренос на наличните в същия разваляеми стоки или загубата им при невъзможност за горното. Втората вреда, касаеща налични стоки и тяхната бъдеща развала се явява недоказана, с оглед реалната възможност за търговеца да предприеме своевременни мерки за преместване на стоките, още повече, че няма как техният обем да е прекомерен, предвид размера на павилиона, предмет на преписката. Нещо повече, и двете посочени вреди касаят накърняване на финансовата сфера на търговеца, което не е нито значителна, нито трудно поправима вреда.

Що се касае да невъзможността на посетителите на зоопарка да консумират предлаганите стоки, последното представлява защита на потенциални чужди права, което е недопустимо. Засягането на репутацията вследствие на премахването на павилиона се явява несигурно бъдеще събитие, а и съдът не намира причинно-следствена връзка между премахването и настъпването на евентуални последици от такъв тип.

Използването на павилиона на други общински терени или невъзможността за това отново не представлява достатъчна вреда по смисъла на чл. 166 от АПК, тъй като на първо място, по твърдение на самия жалбоподател, той го е придобил безвъзмездно, и на следващо място, същият би могъл да бъде поставен върху частен терен, с оглед употреба. Самото заявление в тази насока съдържа евентуалност, доколкото се твърди, че би могло да не може да бъде ползван съответно.

По изложените съображения съдът намира, че не се твърдят, още по-малко доказват такива вреди, които да са предпоставка за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед № РА-18-82/12.08.2022г. на Главния архитект на Столична община.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал.3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед № РА-18-82/12.08.2022г. на Главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: